

[Undervisningsministeren]

– træffer beslutning om de konkrete uddannelsesstilbud, i dette tilfælde et bestemt kursus.

Til *arbejdsministeren* (10/11 77) af:

Tyroll (VS):

»Med hvilken begrundelse finder ministeren, at en studerende, der ikke kan oppebære uddannelsesstøtte og derfor har ernæret sig ved erhvervsarbejde sideløbende med studiet, ikke er motiveret til at søge arbejde igen efter at have mistet sit erhvervsarbejde, og hvad er årsagen til, at ministeren vil afskære studerende i denne situation fra at modtage arbejdsløshedsunderstøttelse?«
(Spm. nr. 152).

Begrundelse.

Spørgeren er endnu ikke stødt på noget menneske, der ikke har brug for mad og drikke og et sted at bo for at opretholde livet. Det plejer at være almindeligt anerkendt, at mennesket derfor er tvunget til at finde veje til at tilvejebringe det økonomiske grundlag for at erhverve disse livsfornødenheder. I et samfund som det danske, hvor produktionsmidlerne er i kapitalisternes privateje, medfører behovet for tilvejebringelsen af de omtalte fornødenheder, at også uddannelsessøgende må underlægge sig kapitalisternes profitering eller søge arbejde andre steder. På denne baggrund er det vanskeligt for spørgeren at indse, at den af ministeren hævdede mangel på motivation hos studerende skulle have noget på sig.

I forskellige værker omhandlende motivation omtales der en lavere prioritet hos mennesket i forhold til den åndelige udvikling end i forhold til de absolutte livsfornødenheder. Derfor føler spørgeren også et behov for nærmere at få belyst, hvorfor ministeren finder det nødvendigt, at de studerende skal opgive deres studium for at kunne oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse.

Spørgsmålet er også begrundet i det besvarelige for de studerende i at skulle bevise, at de er motiverede for at søge arbejde, når det ikke er nok, at erhvervsarbejde rent faktisk har været deres eneste indtægtskilde eller et nødvendigt supplement til andre indtægter, før arbejdsløshedssituationen opstod.

Besvarelse (15/11 77):

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg går ud fra, at det stillede spørgsmål er inspireret af mit svar af 1. november 1977 på spørgsmål 1 fra folketingets arbejdsmarkedsudvalg, hvor jeg udtalte, at der ved afgørelsen af spørgsmålet om dagpengereget må lægges vægt på, at arbejdsløshedskassemedlemmer, der er tilmeldt en erhvervs- eller kompetencegivende uddannelse, må antages at have mindre motivation for at komme i arbejde.

Jeg må indrømme, at udtalelsen er noget kategorisk, og jeg er parat til på givne foranledning at søge nærmere at forklare de synspunkter, der ligger til grund for den gældende ordning, hvorefter der ikke kan udbetales arbejdsløshedsdagpenge til de personer, der her er tale om. Jeg er klar over, at mange studerende ikke har mulighed for at gennemføre deres uddannelse uden at arbejde ved siden af, men må dog fastholde, at det primære for dem er at få deres uddannelse. Erhvervsarbejdet ved siden af studierne er nødvendigt, fordi de pågældende måske ikke kan få (tilstrækkelig) støtte gennem de støtteordninger, der gælder for uddannelsessøgende.

Jeg kan helt dele de synspunkter, der er givet udtryk for i daværende arbejdsminister Erling Jensens svar af 24. august 1977 på spørgsmål 1 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om langvarigt ledige under arbejdsløshedsloven (B 59), hvor det bemærkes, at det er et grundlæggende princip i arbejdsløshedsforsikringsordningen, at udbetaling af dagpenge er betinget af, at man er ledig og arbejdssøgende. Denne betingelse kan ikke betragtes som opfyldt, såfremt man gennemgår en egentlig uddannelse, hvor interessen naturligt fortrinsvis vil være rettet mod at fuldende uddannelsen. Det anførtes videre, at det ikke vil være rimeligt, at nogle uddannelsessøgende kunne få arbejdsløshedsdagpenge – der skal erstatte en egentlig arbejdsindkomst – medens andre uddannelsessøgende måtte nøjes med den normalt langt lavere uddannelsesstøtte, der er knyttet til de forskellige uddannelser.

Forslaget om, at arbejdsledige skulle kunne bevare dagpenge under deltagelse i kompetencegivende uddannelse, vil betyde en forvriddning såvel i forhold til arbejdsløshedsforsikringsordningen som i forhold til uddannelsesstøtteordningerne.